

En els primers anys de l'episcopat del Dn. Ferrer, gran encara Mre Verdaguera era viu, la ciutat tenia la sensació d'esser el ~~cap~~ ^{cor} de Catalunya. [Jo tenia uns deu anys quan el Dr. Ferrer va fer la seva entrada a Vich. Recordo que la gent feia que era un home molt seriós i que la ciutat el rebia com un rei. El Dr. Ferrer no era de Vich, però havia estat una temporada a Vich. Per altra part, el Dr. Ferrer

era el cap espiritual del catalanisme i per això Vic
~~la ciutat~~ veia que ~~quadrava~~ era per tot poble
que ~~organitzava~~ organitzava aquest boletí a la ciutat
que un dia havia format Pellicer un filòsof com Dalmau,
un apòstol com el P. Blanch, un poeta com Verdaguer,
~~que havia enviat a casa~~ Vich es considerava una
ciutat viva i veia que en aquell moment
representava molt en el moviment literari de
Catalunya. La restauració del Monestir de Puigoll,
la fundació del Museu Episcopal, la glòria de la
"Exposició de Vich" li donaven certament una categoria
que, exceptuant Barcelona, no tenia cap altra ciutat

calabana en quell temps.

En l'ambient de una moya, en el taller
J. Simó i A. Aguilera Portillo, en treballaven
el meu pare i que després ell va continuar a el
taller dels grans simenters farrers i moliniers
Pau i J. - es respirava aquest ambient, que
no era altre que el de la secretaria del Museu. Quan
el meu pare estava en Donada la mà anant
pel carrer, cada dimenge en portava a la fira
del Museu a vendre les adquisicions noves. En aquest
lloc, on després havia de passar la meua adolescència,
com a ajudant dependent del bibliotecari i conservador del
Museu, que era Mn. Jordà, veig venir el vespertí. A

hänge o calze anys ja ja entra l'orgull i
 esser videnta. Per això no es estrany que un dels agosalls
 que venia perfectament a la p'entrada del Sr. Jorras a
 Vich. ~~Però~~ ^{hi} ~~encara~~ encara el lloc de la plaza de la
 Colònia on estaven instal·lats amb el meu Pare, i el
 regularia sense equivocarme de més d'un parell de
 metres. Hi havia un arc de triomf de fusta
 al final del carrer de la Ramada i entrada a la plaza
 de la fer. hi arc ven dues tones d'el pates per uns vintis,
 com en temps del bisbe. Tot anava ple de gent i
 balls de repicats diversos colors amb ~~unes garses~~ ~~de~~ ~~me~~
 un molla que era de
 Mn Verdader ~~dedicada~~ al bisbe Jorras. Després de l'acte
 el Bisbe Jorras entre les quals em sembla que n'hi havia
 una de Mn. Verdader.

In aquell temps va començava a esser una
ciutat turística. Els dos monuments de la ciutat eren
el Poble i el Museu. Els personatges més importants
del país venien a visitar el Dr. Ferrer. Venia també
molta gent, sobretot estrangers, a veure el Museu. A la
Secretaria del Museu veien per ~~fer les seves gestions~~ el
Dr. Ferrer ^{interrogava en} moltes coses del moviment intern
i història de Catalunya, relacionava molts conflictes
i exercia una ^{menor} ~~opinió~~ crítica gèneral sobre molts aspectes;
homos de lletres, ~~de què gradualment consistia a~~
l'interior. Més tard m'havia dit ~~que alguns el Poble havia resultat~~
~~una part de la vida privada~~ ^{havia resultat} ~~per~~ ^{artífic} ~~havia resultat~~ homes de lletres i
que més d'un li havia dit Més tard m'havia dit vistes repetides

[illegible]